

PROMĚNA
VENKOVSKÉ
KRAJINY
V MINULÉM
STOLETÍ

umělecké sympozium Staňkovice
15. 8.—21. 8. 2011

1946

Proměna venkovské krajiny v minulém století

15.8. – 21.8. 2011

21.8. – 17.00 – vernisáž uměleckého symposia

Umělecké symposium ve Staňkovicích
se studentskou účastí
probíhá
pod záštitou hejtmanky Ústeckého kraje Jany Vaňhové

a ve spolupráci s
Občanským sdružením obce Staňkovice
Fakultou umění a designu UJEP
Galerií Emila Filly v Ústí nad Labem

více informací na www.oustankovice.cz

Proměna krajiny v minulém století

Pozoruji krajinu z okna vlaku. Ubíhající panoramatérie vztahu. Vlak, člověk, krajina, tři odcizené skutečnosti v jednom celku, jednom okamžiku. Perspektiva vlakoví jízdy přetíná zem na dva světy. Člověk jako jedinec neustále přetíná a vytváří nové vztahy a pohledy na krajinu.

Paměť místa je něco, co je neustále přítomno, něco, co nikdy nezaniká, něco, co nám připomene fakt, že i naše přítomnost zde je dočasná, a že i naše skutky a změny upadnou v zapomnění stejně tak, jako propadly skutky těch, kteří byli před námi.

Venkov jako takový prošel v době minulé neskutečnou transformací k moderním tendencím doby, ale zároveň si v sobě nese otisk, strukturu minulosti v podobě zideali-zovaných městských romantických pohledů na ves a život v ní. Severočeská vesnice je velmi syrová, drsná, svým způsobem neobyčejně krásná.

Projekt uměleckého sympozia ve Staňkovicích přivedl do malé obce umělce, studenty, kteří svou tvorbou reflektují krajinu, vztahy, sociální propojení mezi nimi. Instalace jednotlivých umělců se staly součástí vesnice a vizuálně proměnily její vizuální charakter. Díla, která vznikla, se stala součástí Staňkovic nejenom po dobu vernisáže, ale zůstanou vystavena v obci natrvalo. Tímto projektem jsme otevřeli možnosti využití kulturně-sociálního potenciálu tradiční malé obce v mikroregionu, regionu i v celkové výtvarné kultuře.

Jan C. Löbl

Slovo krajina patří v našich slovnících k velmi frekventovaným výrazům, přičemž nejčastějším intelektuálním procesem, jemuž je obsah tohoto pojmu v našich myslích podrobován, je komparace. Porovnáváme krajinu, v níž žijeme, s krajinou, s níž se setkáváme při svých zahraničních cestách. Srovnáváme krajinu, kde jsme se narodili, s končinami na druhém konci republiky. Zajímá nás jak krajina, kterou máme rádi, vypadala před staletími, jsme zvědaví, jak bude vypadat v budoucnosti blízké i vzdálené. Typů těchto komparací je celá řada: Podstatné však je, že někteří nechávají jejich výsledky jen tak tiše proplynout svojí hlavou, jiní je dále zpracovávají a převádějí do konkrétních činů – do konání, které v krajině zanechává trvalou pozitivní stopu¹

V severních Čechách jsou snahy o zachování či obnovení toho co považujeme v krajině za krásné a důležité daleko častější než v jiných koutech naší země. Při pohledu do ne tak vzdálené minulosti, kdy byl tento kraj velmi poznamenán několika politickými rozhodnutími, se jeví, jako hlavní důvod těchto snah, hledání vlastní identity a sounáležitosti s touto krajinou. Vždyť půl století nebyla pro své obyvatele domovem. Tato diskontinuita historie i veškeré její následky v podobě povrchových dolů a zaniklých vesnic, či nebezpečí prolomení limitů těžby a zrušení Benešových dekretů, mají za následek pocit zodpovědnosti vůči tomuto kraji. Proměna venkovské krajiny v minulém století je tedy tématem více než současným, protože jediné vyrovnání se s minulostí a přijetí zodpovědnosti za její následky může změnit nepříliš optimisticky se vyvíjející budoucnost.

Venkovská krajina ztratila v dnešní době svůj původní význam. Na začátku minulého století byla venkovská krajina osídlena lidmi, kteří na ní byli plně odkázáni. Krajina tak byla člověku předmětem starosti a péče, a tím i stálým zdrojem poznání, odpovědnosti a mravního citu.² Krajina zkrátka proměnila svůj účel pro člověka a tím i samotnou podstatu jejího vnímání. Na sympoziu ve Staňkovicích se v celku vzniklých děl projevilo právě ono rozdílné vnímání venkovské krajiny, které je dnes založené pouze na osobním vztahu.

Milan Žák hledal možnosti streetartu na vesnici. Pavlína Prošková ztvárnila odraz krajiny v klasickém zobrazení alegorie Matky přírody platné po staletí. Richard Loskot s Terezou Chaloupkovou používali k realizaci svých děl materiály nalezené ve Staňkovicích a tanečnice Jana Vrána krajinu jako místo vzdáleného přetvořila na místo blízké – divadlo – a využila k tomu veškerý krajinný potenciál. Uprostřed kopce za vesnicí se rozeběhla z hloučku návštěvníků směrem nahoru k lesu. Pomocí dálky a jednoduchého střídání běhu dopředu a pozpátku se vytratil směr i rozměr. A Jana si lehla. A z lesa začaly hrát housle. A Jana vstala a začala tančit. A tančila nahá. I houslista byl nahý. A díky dálce se na kopci odehrála naprosto přirozená a velmi emotivní performance pro jedny housle a dvě tančící těla.

Na kopci však vznikla ještě jedna neplánovaná performance z reakcí návštěvníků, pro které ona vzdálená intimita nepřestala být erotikou. Pod kopcem se pak zastavovala auta a motorky a dispozice přírodního amfiteátru sjednotily všechny zvuky do silně emotivního zážitku.

...zamyslíme-li se bez příkras našeho falešného Ega o pohádce o člověku...

[sgrafito]

PAVLÍNAPROŠKOVÁ
http://nastennemalby.com | info@nastennemalby.com

Matka příroda:

Současné okolnosti vysledované z medií a jakási citlivost a nelibost k lhostejnosti s jakou někteří z nás přistupujeme k ekologické otázce, mne dovedly k vytvoření díla – ztělesňující Matku přírodu. Vybrala jsem si pro svou realizaci historickou techniku sgrafita, vhodnou pro exteriér.

Člověk odjakživa měnil vzhled krajiny, kterou si přizpůsoboval ke svým potřebám. Naše suverenita při ukojování našich potřeb činí z přírody a jejího výsledného obrazu – krajiny – opotřebované, vyhaslé prostory bez života. Matka příroda neposkrvněná a živoucí, je zde zachycena v okamžiku, kdy se vznáší nad nedozrálým obilným polem. Obilné pole je zde bráno jako zdroj obživy, přežití, obilný klas jako zdroj hojnosti, zrno = plodení, vysledujeme-li zde souvztažnost, uvědomíme si, s jakou pokorou museli tuto linii pokaždé naši předci naplnit a vyzískat v bolestné dřině a očekávání. Proto si Matka Příroda lehkovážně pohrává v dlani již se zralými obilnými zrny – výsledky onoho snažen

Zkrácený životopis

Narodila jsem se v Praze ve znamení raka a v roce psa. Výtvarné činnosti se věnuji již od dětství snad ještě dříve než-li mluvení. V mateřské školce jsem byla mlácena ostatními dětmi za to, že kreslím oranžové velryby, na základní škole za to jak se oblékám. Tak jsem tedy vystudovala Střední průmyslovou školu oděvní – obor modelování a navrhování oděvů v Holešovicích. Po roce snažení a odvádění vzorné práce v nejmenovaném grafickém studiu, jsem odjela do zahraničí, kde jsem mimo jiné zdobila interiéry mozaikami, malbami na skle i nástěnnými malbami. Po zhlédnutí fotografie téměř zatopeného Karlova mostu na titulní straně

a s jakousi ironizující nadsázkou k nám promlouvá svým obličejem: „Tak tohle je tedy to, co chceš?“... uvidíme... Kolem Matky Přírody jsem zasadila do kruhu, který symbolizuje mystickou bránu prostoru, ze kterého k nám přichází, malá zrcadla. V určitém denním světle na ně dopadá slunce a odráží se, což vyvolává světelný efekt – září, kterou můžeme pochopit jako emanaci božství. V zrcadlech se odráží vesnice Staňkovice, což znamená, jakoby to byl příběh zjevení – překvapivé vytržení z přítomného okamžiku právě zde. Po přistoupení blíže se v zrcadlech odráží náš obličej, tzn. celé se to týká nás – Tebe, jsme s tímto spojeni. Spodní, černá barva sgrafita slábne směrem od Matky Přírody jako slábne i náš respekt vůči ní. Avšak zamyslíme-li se bez příkras našeho falešného Ega o pohádce o člověku jako vládci všehomíra, musíme si položit tuto seriózní otázku: „Jak dlouho tento despekt potrvá, jak dlouho ještě?“

The Sunday Times, jsem pocítila velké patriotství k Praze, k České Republice. Po té co se téma povodní přesunulo hluboko do příloh, jsem si podala přihlášku na Fakultu restaurování v Litomyšli, kde jsem chtěla naplnit potřebu být potřebná a využít svůj výtvarný talent k něčemu užitečnému. Vystudovala jsem obor restaurování nástěnných maleb sgrafita v roce 2008. V témže roce jsme se svým kolegou založili společnost Nirmala s.r.o. Věnujeme se realizaci a koordinaci restaurátorských prací všech specializací. Své představy o uměleckém a umělecko-řemeslném ztvárnění interiéru realizují pod svou obchodní značkou Atelier Amaltheia.

Co se v dálce ještě hýbe?

[taneční performance]

JANAVRÁNA
wranajana@gmail.com

Kopec:

Ve Staňkovicích jsem se nechala inspirovat konkrétním místem a krajinou. Vybrala jsem si kopec, který se rozpíná na začátku vesnice. Samotná krajina byla inspirující a dala hlavní směr tanci a muzice. Vše vznikalo přímo na kopci a nic mimo něj. Vytvořit něco venku, využít krajinu a její dálku jako scénografii, byla naprosto ojedinělá příležitost. Krajina nabídla zkreslit realitu (vzdálenost). Co je daleko a co je blízko? Co se v dálce ještě hýbe a co už stojí? Diváci měli možnost takového rozhledu, který by v divadle nikdy nebyl možný. Vznikl tedy site specific na kopci – dialog houslí a tance.

KOPEC – Staňkovice
Tanec: Jana Vrána
Housle: Martn Zbrožek

Zkrácený životopis

Jana Vrána vystudovala tanec a divadelní tvorbu na konzervatoři Duncan Centre v Praze. V rámci studia absolvovala roční stáž na Institut del Theatre v Barceloně. Věnuje se vlastní tvorbě a interpretační činnosti doma i v zahraničí.

Byla oceněna na Mezinárodní choreografické soutěži „Cena Jarmily Jeřábkové“. Působila ve skupině Kyklos Galaktikos (Magnet – taneční sólo 2009; Proklínání-představení pro 3 herce/techniky 2007).

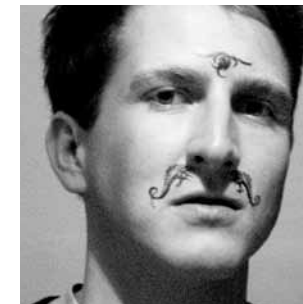
Zkoumá rozmanité podoby tanečního projevu. Inspiruje ji stejnou měrou akrobacie, capoeira, breakdance, nebo zážitky každodenní tělesnosti. Ve své práci klade stejný důraz jak na formální rovinu tance, tak i na tanec vnitřní.

Vytvářejí atmosféru jisté krajiny a snad i přírody Českého středohoří.

[světelná instalace
z nalezených objektů]

RICHARDLOSKOT
<http://www.loskot.org> | richardloskot@gmail.com

~~Co jsem našel:~~

Hra světla a stínu. Nalezené přírodní elementy se pohybují zavěšené na subtilní konstrukci. Žárovka vytváří projekci na blízké stěně, kde vzniká měnící se obraz, v němž je možné díky pohybu zavěšených struktur vnímat i plasticitu celku. Nalezené „detaily“ z blízkého okolí tak vytvářejí atmosféru jisté krajiny a snad i přírody Českého středohoří.

~~Zkrácený životopis~~

Studoval vizuální komunikaci u doc. Stanislava Zippeho na FUA v Liberci, také studoval na Akademii der Bildenden Künste München, asistentem Prof. Magdaleny Jetelové.

Pracuje s novými médii, převážně elektronikou, kterou spojuje do systémů, které reagují na dané prostředí. Techniku často nechává v její formě pro diváka otevřenou, né však aby byl divák fascinován technologií, ale aby na něho mohly působit všelijaké vizuální a zvukové projevy. Jednotlivé elementy zapojuje do komplikovaných soustav v nichž začínají vznikat nečekané děje, zvláště tehdy, když do hry vstupují vnější vlivy, jako je například rádio, vítr, světlo a celek tak začne působit živelně.

Graffity na vesnici nepatří.

[objekt, dřevo, graffity]

Kůrovec z metropole:

Milan svým projektem reaguje na graffiti jako na odkaz městského vnímání konzumu. Graffiti na vesnici nepatří, právě proto se do tohoto prostředí velice dobře hodí. Paty stromů zbavuje kůry, reakce na v současnosti silně diskutované téma kůrovce, samotné stromy pak barví značkami – tagy, které původně pocházejí z městském prostředí.

Klasické graffiti stylizuje inspirací z okolního prostředí, zejména je ovlivněn barokním domem, který mj. tvoří základnu pro výtvarníky. Výrazným prvkem se tak stává zlatá barva, díky níž dodává svému dílu jakousi novodobou ikonizaci.

Zkrácený životopis

Ateliér přírodní materiály pod vedením ak. mal. Jaroslava Prášila FUD UJEP v Ústí nad Labem. V současnosti působí jako odborný asistent na Katedře výtvarné kultury PF UJEP Ústí nad Labem. Zabývá se malbou, kresbou, graffiti, prostorovou tvorbou i performance. V jeho práci se silně odráží zájem o hip-hop a breakdance kulturu – hudba, tanec, životní styl. Věnuje se další mimoškolní pedagogické činnosti. V roce 2010 založil a vede galerii Hod-dogalery v Ústí nad Labem.

MILANŽÁK
milanzak@post.cz

ALICE TOMÁŠKOVÁ
tomaskova.alice@seznam.cz

~~Novodobý „feudalismus“:~~

Svým dílem reaguje na současnou situaci v obci Staňkovic. Formálním východiskem souboru maleb je analýza katastrální mapy obce Staňkovic. Faktickým vlastníkem naprosté většiny pozemků je jedna osoba, která rovněž usiluje o skoupení veškerých nemovitostí v obci. Přestože se nejedná o nezákonnou činnost, tento novodobý „feudalismus“ významně proměňuje ráz krajiny vnější i vnitřní.

Nejedná se o nezákonnou činnost.

[malba]

~~Zkrácený životopis~~

Estetika FFUK Praha, Výtvarná kultura PF UJEP v Ústí nad Labem, Fotografie FUD UJEP v Ústí nad Labem. Od r. 2009 postgraduální studium Teorie výtvarné výchovy PF UJEP v Ústí nad Labem – dizertace: komunitní umění a možnosti jeho zprostředkování.

Spoluzakladatelka výtvarné skupiny Jezdec bez koně (2009).

[sklo, kombinovaná technika]

IRENACZEPCOVÁ
iczepcova@gmail.com

Anotace:

–

Zkrácený životopis

Narozena 27. 1. 1986. Vystudovala střední umělecko-průmyslovou školu sklářskou ve Valašském Meziříčí – obory Výtvarné a uměleckořemeslné zpracování skla a Brusič skla – vybrušování.

Absolvovala zahraniční stáže na Akademia Sztuk Pięknych Kraków, Polska a na University of Pécs, Faculty of Music and Visual Arts, Hungary. Nyní studuje na FUD UJEP v Ústí nad Labem v ateliéru Sklo.

... ovlivnit budoucnost ...

[fotografická instalace ve veřejném prostoru]

ALEŠ LOZIAK

<http://www.alesloziak.com> | ales.loziak@gmail.com

~~Rozkvétá kraj, má milovaná zem – když dělníci a ženci prací tvořivou ji věncí:~~

Staňkovice sice leží daleko od hluku těžebních strojů severočeské hnědouhelné pánve. Není ani obcí, která by měla v budoucnu ustoupit politickým rozhodnutím ve prospěch společnosti. Její podoba a skladba obyvatel by tedy neměla doznat zásadních změn. To je však relativní. Změny ovlivňující konkrétní místo často přicházejí jako blesk z čistého nebe a jejich původ jde zcela mimo prostor naší vůle, a mnohdy i chápání. Zdálo by se tak, že prostý občan nemá šanci ovlivnit budoucnost místa ve kterém žije. Avšak právě občanské pasivity a lidské pohodlnosti, spiklenců státních výsledků, je potřeba jako prvních se zbavit, chceme-li si zachovat vliv na prostor, ve kterém se pohybujeme, žijeme a umíráme.

~~Zkrácený životopis~~

Narozen v červenci 1978 v největším českém lázeňském městě, které vlastně ani české není. Cestuje mezi romantikou západních Čech a vykořisťovaným severem. Trápí jej rychlé změny, které nestíhá analyzovat. Svobodně se cítí jen ve volné přírodě, ale většinu svého času tráví před monitorem.

Hlavním tématem jeho prací je především krajina jako prostor, v němž se člověk pohybuje, žije i umírá. Mnohdy ve zcela banálních a obyčejných lidských obrazech nalézá metafory existenciálních otázek. Hledá nové způsoby fotografických instalací, přičemž se snaží zachovat kontemplativní charakter klasického záznamu obrazu.

K fotografii, kterou vystudoval (2011, FUD UJEP v Ústí nad Labem), má ambivalentní vztah.

Symbolické poděkování za život.

[instalace ve veřejném prostoru, taneční performance]

TAĚÁNAMOROVÁ
tatana.morova@gmail.com

~~Saint Tree – Svaté stromy:~~

Výchozím impulsem pro Taťánu byli zkušenosti ze studijního pobytu, který strávila jako vesničanka v malé vsi Munggu na Bali.

Po tradičním způsobu prováděla vybrané každodenní rituály, jako jsou např. modlitby či přinášení darů na svatá místa, která v české vesnici vytvořila. Tyto svaté stromy navštěvovala pravidelně 3 x za den po dobu tří dnů a přinášela dary jako symbolické poděkování za život.

Závěrem projektu byla taneční performance tradičního vítacího tance Puspangali.

~~Zkrácený životopis~~

Textilní tvorbu a Kurátorská studia – FUD UJEP v Ústí nad Labem. Věnuje se vizuálnímu umění, zejména malbě, kterou propojuje s textilním materiálem a textem.

V poslední době se zaměřuje na psaní tzv. Vzdušné poezie, kterou představila např. na výstavě Ženské závislosti I. a Ženské závislosti II v roce 2010.

TEREZACHALOUPKOVÁ

rozika@seznam.cz

Míchání kódů:

Tématem, které spojuje mé práce, jsou rozměry komunikace. Zajímají mě možnosti dorozumění se, které se odehrávají v mezilidských vztazích i v člověku samém.

Cyklus asambláží Míchání kódů se skládá ze tří obrazů vytvořených kombinovanou technikou. Základním stavebním kamenem asambláží se staly fotografie obyčejných situací a činností, ve kterých vidím podstatnost, která je pro člověka určující. Lidé v situacích nějakého sdílení mi umožnili pátrat po základních vztahových schématech. Pracovala jsem s rodinnými momentkami, které jsou osobní a já jsem se díky pátrání v této osobní historii snažila hledat obecné. Obraz na fotografiích ve mně vyvolával určitou nespokojenost. Zdál se být úplný, ale přesto jsem měla pocit, že něco chybí, něco není vyřčeno zcela. Byly to právě ty vrstvy, které nebyly zřetelně viditelné.

Kombinace vrstvení různých materiálů a protrhávání podkladové fotografie pro mě představují vrstvy „zjeveného“ a „nezjeveného“ v člověku, seskupení postav, ve vztazích. Zdánlivě obyčejné materiály použité v asamblážích, jsem dostala darem od rodin žijících po generace ve Staňkovicích. Tyto materiály v sobě nesou výpověď o jejich osobní rodinné historii a zdůrazňují časový úsek, kterým rodiny prošly. Propojením snímků mé rodiny s darovanými materiály jsem chtěla upozornit na to, že vazby uprostřed rodiny nespočívají pouze ve vnějškové podobnosti, ale jsou i celou řadou možných, skrytých či zjevných vztahových vazeb. Vztahy těch nejbližších nejsou ušetřeny ničeho, co se může mezi lidmi odehrát. Jsou zárodkem i prototypem všech ostatních mezilidských vztahů.

Něco chybí, něco není vyřčeno zcela.

[malba, kombinovaná technika]

Zkrácený životopis

Narozena 31. 1. 1983 v Roudnici nad Labem. Studia: 2009 – ukončené magisterské studium na FUD UJEP v Ústí nad Labem (ateliér Sklo). 2010 – ukončené magisterské studium na Fakultě výtvarných umění při VUT v Brně (ateliér Tělový design). Vystavuje od roku 2002, samostatně od roku 2007. Žije a pracuje v Praze.

Vzpomínka vzniká zapomenutím skutečnosti.

[fotografická instalace]

~~Bod:~~

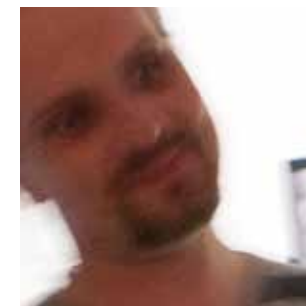
Bod je nádech počátku i vydechnutím v cíli.
Bod je píchnutím.
Bod popichuje.
Bod nás boduje.
Pro bod bojujeme.
K bodu se upínají naše sny, představy, tužby.
Z bodu vycházejí naše skutky.
Bod centralizuje bytí.
Bod je místem.
Bod je bod.
Já jsem bod.

~~Zkrácený životopis~~

Narozen v osmdesátkách.

Žije a pracuje v Česku.

JANC.LÖBL
jan.c.lobl@seznam.cz

Jan Löbl (1937–2007), narozen v Československu, stavební inženýr

Cyklus fotografií mého otce – nezdatováno. Často hledáme společnou řeč. Řečí je hlas, který zaniká s řečníkem. Myšlenku zaznamenává písmo, rukopis zaniká s pisatelem. Vzpomínky jsou nesdělitelné v plném obrazu naší paměti. Vzpomínka vzniká zapomenutím skutečnosti. Fotografie zafixovává zkreslený pohled.

Archiv fotografických negativů mého otce jsem našel po jeho smrti. Nikdy jsme spolu o fotografiích nemluvili, byly tajnou součástí jeho vlastní minulosti spolu s bodem rozhodnutí přestat fotit. Neznám jeho první a ani poslední fotografii, neznám tváře, pohledy, lidi, situace, neznám podstatu snímků – jejich význam, jsou pro mne pouhou vizuální podobou se vztahem k fotografovi. Probral jsem archiv a objevil snímky, které mne oslovily a v plném formátu, na velkoformátu, nechal digitálně zpracovat. Vznikl tak cyklus, který spojil nás oba v jeden vizuální celek.

Poprvé se tak jeho fotografie staly součástí výstavy a byly vystaveny v domě, který sám pořídil pro svou rodinu.

... všechno bude mít smysl ...

[kresba voskovým pastelem na papír]

JÁCHYMČERNÍK

~~Staňkovice za 100.000 let:~~

Na otázku jaký má vztah ke Staňkovicím, odpovídá:

„K babičce a dědovi do Staňkovic jezdím od mala. Měl jsem v plánu nakreslit Staňkovice za 100.000 let, až tady nebudem. To budou Čechy omývat moře, bude nouze o místo a vzniknou města jako velké domy, všechno bude mít smysl. Na střeše budou kostely pro všechny, bude tam divadlo, v balónech a vzducholodích budou zavěšeny nemocnice, aby se nemocní léčili na čerstvém vzduchu. Kožené výrobky budou z kůže žraloků, budou se jíst ryby.“

Mnohem více toho Jáša řekl na kameru, ale to by bylo na mnoho stran.

~~Zkrácený životopis~~

Jáchym jezdí na kole a je členem atletického klubu, kde pravidelně sportuje. Kromě kreslení také aktivně hraje šachy. Skaut jej formoval již od 6-ti let. Jáchymovi v době výtvarného sympozia bylo 9 let.

Po sympoziu výtvarníků ve Staňkovicích se Jáchym věnuje kreslení, navštěvuje Lidovou Školu Umění v Košířích, v Praze 5. Nakreslil obrazy ostrovů z ptačí perspektivy a několik technicky dokonalých měst. Na jednom domě ve městě je zařízení k odchytu blesků z oblohy k získání elektrické energie spolu s úložištěm kulových bleků ve vaně. Jeden blesk vydrží městu na 1 měsíc.

katalog výtvarného sympozia „Proměny venkovské krajiny,,, 15. 8.—21. 8. 2012

grafická úprava: Aleš Loziak

fotografie: Aleš Loziak & archiv výtvarníků

organizace a texty: Jan C. Löbl, Romana Veselá

tisk: Polypress, s.r.o., Truhlářská 486, 360 17 Karlovy Vary

náklad: 100 ks

projekt byl uskutečněn za laskavé podpory starostky obce Staňkovice Naděždy Černíkové
a pod záštitou hejtmanky Ústeckého kraje Jany Vaňhové

© 2011, obec Staňkovice

www.oustankovice.cz

2005

STAŇKOVICE